

Dosarul nr. 2ra-159/22
2-19102068-01-2ra-04022022

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) O. Parfeni
Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) A. Pahopol, O. Cojocaru, Iu. Cotruța

Î N C H E I E R E

02 martie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Cojocari Elena,
Plemeanic Valentina și Plemeanic Anatoli,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea
Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 2 (în procedura falimentului)
împotriva lui Plemeanic Anatoli, Valentinei Plemeanic și Elenei Plemeanic
(Cojocari), intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni "Termoelectrica" cu
privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2021,

c o n s t a t ă :

La 30 mai 2019, ÎMGFL nr. 2 (în procedura falimentului) a depus cerere de
chemare în judecată împotriva lui Plemeanic Anatoli, Valentinei Plemeanic și
Elenei Plemeanic, intervenient accesoriu SA "Termoelectrica" cu privire la
încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a menționat că pârâții sunt proprietarii
apartamentului XXXXX.

În baza contului personal deschis la ÎMGFL nr. 2 pe numele pârâților,
SA „Termoelectrica” a livrat energia termică, iar pârâții au acceptat prestarea de
servicii și au beneficiat de acestea în volum deplin, fără întreruperi, în conformitate
cu normele și tarifele în vigoare.

Conform informației privind situația despre achitarea energiei termice, pârâții
Plemeanic Valentina, Plemeanic Anatoli și Plemeanic Elena, pentru perioada
01ianuarie 2015 – 30 aprilie 2019, au acumulat o datorie pentru energia termică în
mărime de 34 188,41 de lei, pe care nu au achitat-o.

ÎMGFL nr. 2 (în procedura falimentului) a solicitat încasarea în mod solidar de la Plemeanic Valentina, Plemeanic Anatoli și Plemeanic Elena a sumei de 34 188,41 de lei cu titlu de datorie pentru consumul energiei termice, pentru perioada 01 ianuarie 2015 – 30 aprilie 2019 și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 27 noiembrie 2019, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de ÎMGFL nr. 2 (în procedura falimentului).

S-a încasat în mod solidar, de la Plemeanic Valentina, Plemeanic Anatoli și Plemeanic Elena în beneficiul ÎMGFL nr. 2 (în procedura falimentului) suma de 34 188,41 de lei cu titlu de datorie pentru perioada 01 ianuarie 2015 – 30 aprilie 2019 și suma de 70 de lei cu titlu de cheltuieli de înștiințare.

S-a încasat în mod solidar, de la Plemeanic Valentina, Plemeanic Anatoli și Plemeanic Elena în beneficiul statului suma de 1 025,65 de lei cu titlu de taxă de stat.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 iulie 2020, s-a respins apelul declarat de Plemeanic Valentina, Plemeanic Anatoli și Cojocari Elena și s-a menținut hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 27 noiembrie 2019 (f.d. 108-119).

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 10 februarie 2021, s-a admis recursul declarat de Plemeanic Valentina, Plemeanic Anatoli și Cojocari Elena, s-a casat integral decizia Curții de Apel Chișinău din 07 iulie 2020 și s-a restituit cauza la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată (f.d. 153-158).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2021, s-a respins apelul declarat de Plemeanic Valentina, Plemeanic Anatoli și Cojocari Elena și s-a menținut hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 27 noiembrie 2019.

Pentru a se pronunța astfel, instanța de apel cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că potrivit informației cu privire la sumele calculate și cele achitate pentru serviciile locativ-comunale prestate de SA "Termoelectrica" în perioada ianuarie 2014-mai 2019, datoria pârâților pentru consumul de energie termică a constituit suma de 45 535, 18 lei.

De asemenea, instanța de apel a stabilit că din informația cu privire la sumele calculate și cele achitate pentru serviciile locativ-comunale prestate de SA "Termoelectrica", rezultă că, din datoria totală de 45 535, 18 lei, suma de 11 346, 77 de lei constituie datoria pentru luna decembrie 2014, în privința căreia există o hotărâre judecătorească.

Deci, instanța de apel a concluzionat că restul datoriei pentru consumul energiei termice în sumă de 34 188, 41 de lei (45 535, 18 lei - 11 346, 77 de lei), s-a format pentru perioada 01 ianuarie 2015 – 30 aprilie 2019.

Totodată, din informația cu privire la sumele calculate și cele achitate de locatar pentru serviciile locativ-comunale, rezultă că pârâții au efectuat achitări, însă acesta au fost neînsemnate în raport cu sumele calculate și înaintate spre plată, astfel au fost achități în perioada mai 2017 - decembrie 2017 în sumă de 462, 17 lei și în perioada ianuarie 2018 - decembrie 2018 în sumă de 424, 22 de lei.

Astfel, instanța de apel a stabilit că, din cauza neachitării integrale și în termen a plăților pentru energia termică consumată, de către pârâți, pentru perioada

01 ianuarie 2015 – 30 aprilie 2019, s-a acumulat o datorie în mărime de 34 188, 41 de lei, fapt ce se confirmă și prin informația cu privire la sumele calculate și cele achitate pentru energia termică, eliberată de „Info Bon” SRL.

Instanța de apel a concluzionat că, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele cauzei și a dispus încasarea în mod solidar de la Plemeanic Valentina, Plemeanic Anatoli și Plemeanic Elena în beneficiul ÎMGFL nr. 2 (în procedura falimentului) suma de 34 188,41 de lei cu titlu de datorie pentru perioada 01 ianuarie 2015 – 30 aprilie 2019 și cheltuielile de înștiințare în sumă de 70 de lei.

La fel, instanța de apel a respins argumentele apelanților cu referire la faptul că instanța de fond a examinat cauza în lipsa acestora, or, în cadrul examinării cauzei în instanța de fond, pârâții au fost citați pentru ședințele de judecată, însă plicul împreună cu avizul de recepție a fost restituit cu mențiunea „nereclamat” (f.d. 43-44), fiind ulterior citați public (f.d. 47).

De asemenea, instanța de apel a reiterat că atât în cadrul examinării cauzei în instanța de apel pentru prima dată, cât și la rejudecarea cauzei în instanța de apel, apelanții de asemenea nu au recepționat citațiile (f.d. 77-19, 96-97), (f.d. 164-168, 174-175), iar în situația stabilită apelanții/pârâți nu pot invoca lipsa citării legale.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că urmează a se considera că apelanții/pârâți nu se folosesc cu bună credință de drepturile sale procedurale, mai mult ca atât, că au depus cerere de apel.

La 18 ianuarie 2022, prin intermediul oficiului poștal, Cojocari Elena, Plemeanic Valentina și Plemeanic Anatoli au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care au solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie respinsă, sau cu restituirea cauzei spre rejudecare în instanța de fond.

Recurenții Cojocari Elena, Plemeanic Valentina și Plemeanic Anatoli, în motivarea recursului au invocat că la examinarea cauzei au fost aplicate eronat a normele de drept procedural.

Astfel, au menționat că nu au fost înștiințați în modul corespunzător despre data și ora examinării apelului și prin urmare nu au participat la examinarea acestuia.

Prin urmare, recurenții au invocat încălcarea drepturilor procedurale.

De asemenea, recurenții au menționat că nu au fost citați în mod legal nici despre data și ora examinării cauzei în instanța de fond.

La fel, au specificat că instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel.

La 04 februarie 2022, instanța de recurs a expediat în adresa intimaților copia recursului, fiind recepționat de către ÎMGFL nr. 2 (în procedura falimentului) și SA ”Termoelectrica” la data de 08 februarie 2022, conform avizelor de recepție (f.d. 218-219).

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 22 iunie 2021, iar la 19 noiembrie 2021, Plemeanic Anatoli a recepționat decizia motivată a instanței de apel (f.d. 193).

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 18 ianuarie 2022, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurenților cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Avînd în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Cojocari Elena, Plemeanic Valentina și Plemeanic Anatoli, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Cojocari Elena, Plemeanic Valentina și Plemeanic Anatoli.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Mariana Pitic

Victor Burduh